

DEURNE-ZUID : HEILIGE LODEWIJK VAN MONTFORT , H. PIUS X , SINT-JOZEF EN SINT- ROCHUS.

HEILIGE PIUS X

Zaterdag 29 augustus.

17.00 u. Avondviering.

Zondag 30 augustus. Tweeëntwintigste zondag door het jaar.

11.15 u. Plechtige Hoogmis. Zlm. Josephine Van Looveren.

Zaterdag 5 september.

17.00 u. Avondviering.

SINT-JOZEF

SINT ROCHUS

Zaterdag 29 augustus.

08.00 u. Ochtendviering

18.00 u. Kinder- en gezinsviering. Zlm. Eugeen Mampaey en Zlm. De Heer en Mevrouw Wouters-Sartini.

Zondag 30 augustus. Tweeëntwintigste zondag door het jaar.

08.30 u. Ochtendviering.

09.30 u. Hoogmis. Zlm. Gaby Schepkens en haar Familie; Zlm. Juliette Bruyninckx; Zlm. Stan Vranken en Zlm. Mieke Knooren.

Maandag 31 augustus. Maria, Moeder en Middelaars van genade.

08.00 u Ochtendviering

Dinsdag 1 september.

08.00 u. Ochtendviering

19.00 u Avondviering

Woensdag 2 september.

08.00 u. Ochtendviering

19.00 u. Avondviering

Donderdag 3 september. H. Gregorius de Grote, paus en krkl.

8.00 u. Ochtendviering.

Vrijdag 4 september.

08.00 u. Ochtendviering

19.00 u. Avondviering

Zaterdag 5 september.

08.00 u. Ochtendviering

18.00 u. Kinder- en gezinsviering.

Zondag 6 september. Drieëntwintigste Zondag door het jaar.

TEKST WARD WENE ...

Juli en augustus kregen hun naam van twee Romeinse heersers.

Juli

Julius Caesar werd geboren in 100 voor Christus. Hij was afkomstig uit een eerbiedwaardige Romeinse patriciërsfamilie en voorbestemd voor een politieke loopbaan. Hij hield van de Griekse cultuur en was een groot redenaar. Hij was ook een zeer gewaardeerde veldheer.

Tijdens zijn afwezigheid hielden zijn beschermelingen voor hem de politieke touwtjes in handen, ook tijdens de verovering van Gallië. Gallië was in die tijd fel verzwakt door verbrokkeling. Er was veel onenigheid tussen de verschillende stammen. Ondanks al hun moed waren zij niet opgewassen tegen de geharde legioenen van Caesar. Nadat hij in vijftien jaar geen enkele nederlaag had geleden begon hij met politieke hervormingen. In 45 v.C. werd hij voor onbepaalde tijd dictator. Hij eigende zich de absolute macht toe, verbeterde het bestuur, verenigde Italië en stichtte vele kolonies. Hij renoveerde de stad Rome en stimuleerde de letterkunst. Het volk noemde hem "divus Julius" = goddelijke Julius. Hij kreeg een eigen kalendermaand toegewezen (Julius = juli), die wij nu nog gebruiken. Maar natuurlijk deelde niet iedereen zijn ideeën. In die tijd loste men dat dikwijls nogal drastisch op. Toen Caesar op 15 maart 44 v.C. naar de Senaat ging, werd hij door de republikeinen onder leiding van Junius Brutus vermoord op zesenvijftigjarige leeftijd. In de oudheid erkende men al dat Caesar een buitengewoon begaafde persoon was.

Augustus

Gaius Octavius werd in Rome geboren op 23 september 63 v.C. Hij was de kleinneef van Caesar en reeds vroeg hield die zich dan ook bezig met zijn opvoeding. In 45 v.C. adopteerde Caesar hem bij testament. Sindsdien heette hij officieel Gaius Julius Caesar Octavianus. Hij was niet zo intelligent als Caesar maar had een klare kijk op werkelijkheid, politiek en diplomatie. Octavianus werd op drieëndertigjarige leeftijd keizer maar hij deelde de macht met de Senaat. Die Senaat kende hem het predicaat "Augustus" toe, een eretitel ("verhevene"). Onder die naam kennen wij hem nu nog. In 12 v.C. werd hij ook leider van de Romeinse godsdienst. Augustus stierf in 14 n.C., hij was zesenzeventig en had 45 jaar lang geregeerd.

Hoe was het feitelijk gesteld met de Romeinse godsdienst? Het Romeinse geloof was ongecompliceerd. Zij kenden haast geen legenden of mythen. Ze noemden hun godheden "numina", overal tegenwoordige natuurkrachten. Ze namen ook goden van de Etrusken en de Grieken over. Maar ze pasten ze aan naar hun behoeften. Zo ontstonden Saturnus als God van de landbouw en de oogst, Mars, god van de oorlog, Neptunus, Jupiter, Juno en Minerva.

De hogepriester was het hoofd van de officiële godsdienst. Er waren ook offerpriesters die verbonden waren aan een bepaalde god. Maar de Romeinen waren ook zeer bijgelovig. Naast de officiële godsdienst bestond er ook de cultus binnen het gezin. "Pater familias" was de hogepriester. De "Lares" en de "Manes", de beschermgeesten van het huis en het veld en de geesten der voorvaders, en de "penaten" werden overal vereerd. De Romeinse godsdienst was een geheel van rituele handelingen die men moest respecteren indien men de woede van de goden niet op zijn nek wou halen. Maar er was ook een evolutie. Oosterse religies leefden onder het gewone volk maar de heersende klasse evolueerde naar de wijsheid

geboden door het stoïcisme, de filosofie van de daad waarbij de nadruk lag op een moreel goed gedrag en het vervullen van zijn plichten ten opzichte van de mensheid. Geleidelijk aan nam ook het Jodendom een voorname plaats in bij de Romeinen, maar dat ging gepaard met heel wat spanningen die nog aangewakkerd werden bij de joden door het wachten op de Messias, de Verlosser, waarvan sprake was in de joodse Apocalyps.

In de periode van Christus telde het Romeinse keizerrijk tien miljoen joden, toen ongeveer 10% van de totale bevolking. Voor de Romeinen waren de Joden een roerig volkje dat men goed in het oog moest houden.

De joden waren verdeeld in verschillende religieuze partijen maar allen verzetten ze zich min of meer tegen de Romeinen. Tegen deze achtergrond werd Jezus van Nazareth geboren onder het bewind van Augustus. Onder Tiberius begon hij met prediken ongeveer rond 28-30 n.C. in Galilea en Judea. De Blijde Boodschap die hij verkondigde was de komst van het Koninkrijk Gods: "de tijd is vervuld, het rijk van God breekt aan.

"Ga anders leven en geloof in de Blijde Boodschap". Geen heerschappij, maar een God die dicht bij en onder de mensen leefde, vrijheid gebaseerd op liefde voor God en de mensen, tot uiting komend in het dagelijkse leven. Jezus sprak in parabels, gebruikte simpele, concrete beelden ontleend aan het dagelijkse leven. Zijn wonderdoenerij was een essentieel onderdeel van zijn boodschap en contact met de mensen. Het joodse volk en zijn leiders konden zijn titel "Zoon van God" niet accepteren. Zij wachtten op iemand die hun volk in ere zou herstellen. Dus zij waren tegen iemand die zich "Messias" noemde. En onder procurator Pontius Pilatus van Judea onder Tiberius werd hij ter dood veroordeeld en gekruisigd. Korte tijd later beweerden zijn leerlingen dat ze Hem levend hadden gezien. Hij had dat zelf voorspeld. En zo ontstond ons geloof. Voor de Joden en de Romeinen was de zaak van de baan. Een nieuwe, in Galilea ontstane sekte was in Judea opgeruimd. Maar ze vergisten zich. De komst van Christus haalde veel menselijke zekerheden ondersteboven. De leerlingen begrepen wat hun meester verkondigd had en dat zij hun verkondigingen niet konden beperken tot de joodse wereld, het universalisme van de verlossing brengende boodschap was te groot. Paulus van Tarsus verkondigde het Evangelie ook aan niet Joden. Hij moest hard vechten om zijn standpunt ingang te doen vinden. Velen met hem stierven de marteldood voor hun geloof. Maar uiteindelijk slaagden de christenen erin zich te doen gelden en zich stevig te organiseren.

De christelijke waarden trokken de Romeinse burgers steeds meer aan. Zij vonden nieuwe beloften in het christelijk geloof. Langzaam evolueerde het Romeinse Keizerrijk naar een nieuwe, andere wereld.

Ward Wené, augustus 2020.

HEILIGE LODEWIJK VAN MONTFORT.

WE KREGEN DEZE MOOIE MAIL VAN ROSA DELHAYE ...
Nieuws uit de H Lodewijk van Montfortparochie

Beste vrienden, lezers van Kerk en Leven,

Dat is me de zomer wel, die van 2020!

Temperaturen, niet om "U" maar "amai" tegen te zeggen. We krijgen er stilaan genoeg van. Nooit waren een malse regenbui, een klein maar stevig onweer, zo welkom als deze keer, maar.....het was ons niet gegund.

Ik wou echt dat ik het woord corona kon overslaan, maar helaas is dat niet zo. Het beheerst al vanaf de lente onze gesprekken, ons gedrag, onze omgang met, maar meestal zonder mekaar, kortom het ontwricht onze hele samenleving.

Als kerkgemeenschap hebben we het moeilijk met onze verplichte manier van gelovige gemeenschap zijn. Het doet ons pijn onze vieringen te zien verworpen tot een samenzijn van parochianen die samen met een voorganger, allemaal veilig(?) achter een mondmasker, zo graag het recente verleden het verleden willen laten en terug samen bidden, zingen en met een welgemeende handdruk mekaar een goeiemorgen, Zalig Pasen, Pinksteren,de vrede willen wensen.

Dit alles verbleekt natuurlijk bij het droeve nieuws dat verschillende van onze familieleden, vrienden en kennissen deze trieste periode niet overleefd hebben en we ook niet de kans kregen samen gelovig van hen afscheid te nemen. We denken dan speciaal aan Leo Smets, Lieve de Ruijter, Guy de Ruijter, Marieke Gregoir, Leon en Rita Sette, François Van Berckelaer, Philomena De Vriendt en de verwanten van parochianen die we ook allemaal gekend hebben.. Samen met jullie hopen we binnen afzienbare tijd de kans te krijgen hen te herdenken.

Intussen wensen we jullie het aller-allerbeste; die welgemeende handdruk komt terug. Zorg goed voor jezelf en voor elkaar en denk eraan: **het komt goed, samen kunnen we dit aan!**

HEILIGE PIUS X

GIB PLESSERS BEZORGDE EEN TEKSTJE, WAARVOOR DANK 8

Ben vandaag in een boekje gedoken van Toon Hermans, en volgend stukje hieruit :

" In gedachten ga ik graag naar een wereld, een aarde, die nog de ongereptheid van het wonder heeft .

Een wereld waar alles leven is, maar vooral alles écht !

Ik geloof niet in die statistieken waaruit blijkt hoeveel miljoenen jaren geleden de mens mens werd...

Die meneer, die geleerde, is daar toch ook niet bij geweest ? Het verstand kan niet zo ver terug gaan .

Doen mensen dat om het wonder te attaqueren ? Omdat ze niet kunnen verdragen dat er een mysterie is ?

Een wonder als de mens is niet door analyse en research te vatten . Ik zie het

wonder als ik de aarde zie en de mensen
en de hemel en de sterren ... Zonder het wonder zou ik niet kunnen leven .
Voor mij is het goddelijke, dat je bespeurt in het wonder, in het onverklaarbare, het
allerbelangrijkste wat er is .
Het verstand is echt te klein om te weten wat liefde is, wat dood is, wat God is .
Alle leven in de natuur, of het nu bomen, planten, bloemen, dieren, vogels of vissen
zijn, is hulpbehoevend en afhankelijk van bepaalde natuurlijke krachten, zoals zon,
regen, wind of water. Maar in mijn ogen is er op deze aarde geen ander levend
wezen zo hulpbehoevend als de mens. Hij straalt dat uit, je ziet het aan hem – er is
drama in zijn ogen .
De mens kan niet alleen zijn, en dat zegt mij iets over God... Dat zegt mij er héél
zeker ontferming is . Zonder dat gevoel zou ik niet kunnen leven, ik zou niet weten
hoe en waarom . ”

SINT-JOZEF

30 augustus Woord- en communiedienst in Sint-Jozef.

Wie toch graag een eucharistieviering bijwoont, is om 11 uur welkom in de
zondagskerk van de onze Pastorale Eenheid: H. Hart gelegen aan de
Schotensesteenweg 167 in Deurne.

AFSCHEID

Op 5 juli overleed in het WZC Gitschotelhof de bijna tweeënnegentig jarige mijnheer
Alex Hapers, weduwnaar van mevrouw Maria Sterkcx. Verschillende jaren ging hij
met paard en kar melk ophalen bij de boeren. Nadien werd hij chauffeur in de
haven, een verwoed tuinier in zijn volkstuintje en iemand die altijd bereid was om
familie te helpen als er verbouwd werd. Op vrijdag 10 juli werd in onze kerk gelovig
afscheid van hem genomen. De voorganger koos heel toepasselijk de parabel van de
zaaiër bij Marcus 4,26-34. Vertrouwen - ook wel geloof genoemd - daar gaat het om
in dat evangelie. Als eerste lezing werd een klein verhaaltje gelezen door lector Frie
van Don Helder Camara. De urne kreeg nadien een plaats in het columbarium op de
begraafplaats van Berchem. Aan kinderen, klein- en achterkleinkinderen bieden wij
onze christelijke deelneming aan.

AFSCHEID

Dinsdag 28 juli hebben we in intieme kring gelovig afscheid genomen van mevrouw
Louise Verbist, weduwe van de heer Jef Van Hoof. Zij mocht 95 jaar worden,
overleed in het AZ Monica, campus Deurne en woonde in de Mortselsesteenweg.

Op de rouwbrief stond onderstaand tekstje van Anton Van Wilderode dat we graag
willen delen:

Haar glimlach en haar zorgen zijn voorbij

Haar lieve aandacht voor de daagse dingen

Die door haar hoofd en vingers gingen

In alles wat zij was voor u en mij

Aan haar zoon Johnny en schoondochter Christiane alsook aan haar kleinkinderen, schoonzussen en schoonbroer bieden wij onze christelijke deelneming aan. De bijzetting in het familiegraf vond plaats op de begraafplaats van Borsbeek.

DOOPVIERING

Zondag 19 juli jongstleden werd Jenayah Mensuo door het sacrament van het doopsel in onze gemeenschap opgenomen. Zij werd geboren op 12 juli 2018 in Deurne, en is woonachtig in onze parochie op de Boekenberglei. Haar papa is Jandir Medina, uit Kaap-Verdië en de moeder is Chelsea Mensuo. We wensen hen van harte proficiat namens onze parochiegemeenschap. Voor de dooppriester was het ook even wennen: het was namelijk het eerste doopsel sinds de coronamaatregelen van kracht zijn. Pol bracht het chrisma aan met plastic handschoenen en er werd een afstand bewaard zoals voorgeschreven door de veiligheidsraad en de bisschoppenconferentie van ons land. Tevens gelukwensen aan peter Denzel Bruckenburg en meter Ophelya Bruckenburg. Met veel dank aan doopcatechist José voor de voorbereiding in een moeilijke en onzekere periode. We hopen dat dit kindje gezond en veilig mag opgroeien in een vreedevolle omgeving.

HERDENKINGSVIERING

De zus van onze bloemenverzorger Arthur werd vrijdag 17 juli in Armenië begraven op 59 jarige leeftijd. Op vraag van familie en vrienden werd in onze kerk zondag 19 juli een gedachtenisviering opgedragen omdat de familie door de coronapandemie de verplaatsing voor de uitvaartplechtigheid niet kon maken. Om 15 uur werd een eucharistie opgedragen door een priester uit Brussel verantwoordelijk voor de Armeense Christenen in België. Zij vieren o.a. maandelijks in de Sint-Willibrorduskerk, Kerkstraat in Antwerpen-Noord. Wij delen in de rouw die hen treft en bieden hen onze christelijke deelneming aan. Arthur woont in de Leon Stampelaan, ongetwijfeld één van de straten van onze parochie met een bijzonder actieve en grote groep medewerkers. Het was een gevulde dag voor de verschillende hulpkosteres en hoofdkosteres. Hartelijk dank aan allen voor hun inzet.

SINT-ROCHUS

WE HEBBEN GELOVIG AFSCHEID GENOMEN VAN

Maria (Mieke) Knooren, weduwe van Marcel Voorspoels,
geboren te Dilsen op 30 augustus 1933

en overleden te Borsbeek (WZC Compostela) op 6 augustus 2020.

We bieden aan familie en vrienden onze innige deelneming aan.

TEKST GESCHREVEN DOOR DE DOCHTER VAN MIEKE ...

Tekst geschreven door Ludwine Voorspoels, voorgelezen door Mia,
een goede vriendin

Ja, Make, hier zijn we dan, allemaal samen om afscheid van jou te nemen.
Weet je nog dat je vroeger zei: Als je geboren wordt, is je boek geschreven
en je zal hem helemaal moeten uitlezen, allee, uitleven.
Hoe dik of hoe dun je boek is, weet je niet, dat moet je ondervinden.
Awel Make, die van jou kan tellen.
Wat jij allemaal meegemaakt hebt in je leven is bijna niet te bevatten.
Vooral de start is indrukwekkend.
Het begon op 30 augustus 1933. Een mooie tijd in Limburg
als kakelnestje van 4.
Op heel jonge leeftijd miraculeus genezen door het Broederke,
frère Mutien Marie, een leidraad doorheen je hele leven.
Tot je 12 jaar gekleed in blauw en wit, een belofte gemaakt door de Bomma.
Dan kwam de oorlog. Wat je toen allemaal hebt doorgemaakt
en je aangedaan is als jong kind is met geen woorden te beschrijven.
Dan de verhuis naar Deurne. Een heel andere omgeving.
Een heel ander leven. Een nieuwe school. Nieuwe vriendinnen.
Doe het maar. Met ook ongelooflijk veel respect voor de Bomma
en den Bompa die zo'n drastische wending in hun leven moesten nemen.
Toen kwam de beslissing om de school te verlaten en te gaan werken.
Gaan dienen, geen denken aan. Eerst bij 't patissier'ke,
daarna op Gevaert, mooie jaren.
Ondertussen was er toch wel ne gast, schuins over,
die vroeger ook altijd al aan je vlechten trok. Jawel, onze pa, den bakker.
Wat zijn we blij, ons Linda en ik, dat je indertijd voor onze pa gekozen hebt
en niet voor dien andere, de Limburger,
die ook patissier was en die misschien terug naar daar wilde.
Anders was er van ons geen sprake geweest.
De bakkerij, wat een mooie tijd voor ons,
waar de hele familie om de 14 dagen bijeenkwam
maar wat een zware tijd voor jullie door de vele personeelsproblemen
en de dubbele shiften die onze pa moest doen
omdat "de gast" weer eens niet op kwam dagen.
Zijn gezondheid ging achteruit, hij ging er echt onderdoor
en hij is er dan ook letterlijk bij neergevallen.
En dan, Het Wassalon: jouw idee, zo vernieuwend voor die tijd en vooral,
volautomatisch, jullie hadden geen personeel meer nodig.
Samen hebben jullie je hart en ziel in die zaak gestoken
in het o zó sociale Hoboken.
Een mooie tijd waar ons Linda en ik als kind toegekomen zijn,
gepuberd hebben en als jongvolwassenen weer vertrokken zijn
met de verhuis terug naar Deurne.

Waar er dan voor ons Bonne en de Petere kon gezorgd worden.
Wat waren die blij dat hun familie weer dicht bij hen was.
Hotel Metropool zei de Petere altijd.
Toen onze pa bij den Borremans ging werken
hadden jullie een iets "gewoner" leven.
Als lid van KAV ging je dan af en toe mee op uitstap en daar genoot je van.
Dan ging onze pa op prépensioen. Nu kon het genieten écht beginnen.
's Morgens het huishouden doen, heel veel samen,
onze pa ook nog in den hof werken en in de zomer 's namiddag de fiets op.
Waar jullie overal gezeten hebben!
Je moest maar iets opnoemen en daar waren jullie al wel eens geweest.
Ook het jaarlijks bezoekje aan Malonne, naar 't Broederke, mocht niet ontbreken.
In de winter waren er de boeken, de muziek, het bakken van cake, vlaaien,
worstenbrood en appelbollen, advocaat voor mijn ventje maken, breien.
Je hebt je nooit verveeld. Altijd was er wel iets te doen. Altijd bezig.
Ook een belangrijke beslissing
was de verhuis naar het appartement op de Dascottelei.
Mensenlief, wat heeft dat voeten in de aarde gehad.
Maar alles is goed gekomen
en zowel onze pa als jij hebben daar graag gewoond.
Niet meer al die trappen op en af en vooral, die soms pijnlijke,
zichtbare herinneringen achterlaten.
Toen onze pa steken begon te laten vallen, heb je hem bijgestaan en verzorgd,
zoals je ook daarvoor al gedaan had voor ons Bonne en de Petere.
Het was een zware tijd. Je maatje achteruit zien en horen gaan
want hij kon zich moeilijker uitdrukken. De woorden wilden niet meer komen.
Toen je alleen kwam te staan, in het begin,
deed je nog heel veel zelfstandig zoals naar de bank gaan,
je boodschappen doen, de was, de strijk, het poetsen.
Maar je zei toch dat het alleen-zijn hoe langer hoe zwaarder ging doorwegen.
Toen ook bij jou niet alles meer duidelijk werd en je vragen ging stellen
die je vroeger nooit gesteld zou hebben, waren we op onze hoede
en later werden onze vermoedens bevestigd.
Ik heb dan geprobeerd je te steunen en bij te staan zoveel ik kon.
Als kokkin, als taxi, als bediende, als gezelschap. Kort gezegd, als dochter.
Een wekelijks bezoek aan het Dag verzorgingscentrum Compostela
was een grote stap voor jou.
Je kon je niet meer "presenteren" zoals je wilde
en daar had je het heel moeilijk mee.
Zelfs bij Okra, waar ze je wekelijks voor kwamen halen
en teruggebracht werd, wisten ze er niets van.
Je was een fiere vrouw.
Toen er nog drastischer moest ingegrepen worden
en een opname in het WZC Compostela noodzakelijk werd,
voor je eigen veiligheid en die van anderen, waren we er het hart van in. μ
Maar sommige dingen moeten nu eenmaal
en later heb je me meermaals gezegd
dat je er vrede mee had en dat je blij was

dat we die beslissing voor jou genomen hadden.
Dat je je zeker niet meer alleen zou kunnen redden in je appartement.
Je was tevreden en je zei altijd dat "je personeel" zo lief was
en zo goed voor je zorgde. Wat ik alleen maar kan beamen.
Zo gleed de tijd en de bezoeken verder.
En toen kwam..... Ik moet het niet benoemen zeker.
Gedaan met de bezoeken, de fruitmomentjes in de cafetaria
(ik bracht altijd iets van fruit mee), de bezoeken naar dokter of oogarts.
Nu moesten we ons behelpen met de telefoon,
later de skype-sessies en nog wat later terug de voorzichtige bezoeken
achter de grote plexi-schermen.
Geen fysiek contact, geen kussen, geen knuffels.
Ook je ogen gingen erop achteruit en ik had toch wel de indruk
dat de herkenning soms wat achterbleef.
Tot je ons hoorde praten. Ik hoor ons mannen, zei je tegen je begeleider Joke.
Ja, een luide herkenbare stem, het is een vloek, maar soms ook een zegen.
Toen kregen we het bericht dat je je dagelijkse voedingssupplementen
niet meer ingenomen kreeg. Iets wat je al jaren zonder problemen deed.
Minder eetlust, minder dorst. De dokter op bezoek.
Stilletjes aan ging je achteruit, je was vermoeid en was je levenskracht kwijt.
Toch maar even testen op Neen, gelukkig negatief.
We mochten dan toch even op bezoek komen. Alleen ons Linda en ik.
Elk apart en ingepakt als marsmannetjes.
Gelukkig was je gehoor nog goed en was er toch nog de connectie.
Zachtjes gleed je weg.
Ja Make, bij jou moest alles vooruitgaan hé. Vooruit met de geit.
Zo ook je heengaan. Maar mij hoor je niet klagen hoor.
Liever een snel en menswaardig heengaan dan een lange lijdensweg.
Voor jou én voor ons.
Wat ben ik dankbaar dat we die laatste dagen mochten en konden komen.
Zo heb ik afscheid van je kunnen nemen en je kunnen loslaten.
Niet bang zijn zei ik, je wordt begeleid door Ons Lieve Vrouwke én het Broederke.
Ze laten je niet in de steek.
Doe de groetjes aan onze Pa en alle anderen.
Je boek is nu uitgelezen en als het even kan, waak dan over ons.
Dag Make!

VERGADERING KERNLEDEN FEMMA ...

Op woensdag 26 augustus te 20.00 u. in Familia.

AANBIDDING ALLERHEILIGSTE ...

Op donderdag 3 september van 8.00 u. tot 12.00 uur.

Er is weer een kans om even rustig te bidden en te bezinnen.

Maak even tijd om ook langs te komen.